

عنوان مقاله:

بررسی اثر هشت هفته تمرین استقامتی و مصرف مکمل ال- کارنیتین بر سطح آیریزین سرمی در رت های نر

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در علوم انسانی، چالشها و راه حل ها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رضا اسدی - کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه خوارزمی تهران، ایران

حمید رجبی - دکتری تخصصی فیزیولوژی ورزشی، دانشیار دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی اثر هشت هفته تمرین استقامتی و مصرف مکمل ال-کارنیتین بر سطح آیریزین سرمی در رتهای نر نژاد ویستار پرداخت. بدین منظور 24 سر موش نر، نژاد ویستار با دامنه وزنی 250 ± 30 گرم و سن هشت هفته به طور تصادفی به 4 گروه شش تایی تقسیم شدند. گروه ها شامل: گروه کنترل، گروه تمرینی، گروه مکمل ال- کارنیتین، گروه تمرین + مکمل ال- کارنیتین بودند. گروه های تمرینی به مدت 8 هفته و هفته ای سه جلسه، تمرینات استقامتی را بروی تردمیل مخصوص حیوانات انجام دادند. در گروه های مکمل ال- کارنیتین، این مکمل به میزان 250 میلی گرم در روز از طریق تزریق دهانی به موشها خورانده شد. نمونه های خونی از طریق خونگیری از ناحیه قلب انجام گرفت. از آزمون کولموگروف اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن داده ها، آزمون لون جهت بررسی همگنی واریانسها، آزمون T مستقل جهت بررسی تفاوت بین گروه ها و از نرم افزار SPSS نسخه 21 جهت بررسی نتایج استفاده گردید. سطح معناداری $P < 0.05$ در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که تمرین استقامتی و مصرف مکمل ال- کارنیتین هر کدام به تنهایی می تواند موجب افزایش معناداری در سطح آیریزین سرمی در رتهای نر شود. همچنین تمرین استقامتی به همراه مصرف مکمل ال- کارنیتین موجب افزایش معناداری در سطوح آیریزین سرمی نسبت به گروه تمرین تنها و همچنین نسبت به گروه مصرف مکمل ال- کارنیتین در رتهای نر شد. این نتایج نشان می دهد که از مکمل ال- کارنیتین می توان به عنوان یک محرک ترشح آیریزین در کنار فعالیت ورزشی استفاده کرد تا با تحریک بیشتر ترشح آیریزین موجب تسهیل روند تبدیل چربی سفید به چربی قهوه ای و کاهش توده چربی ذخیره بدن شود.

کلمات کلیدی:

آیریزین، تمرین استقامتی، مکمل ال کارنیتین، چربی قهوه ای، PGC1

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/787025>

